

בש"פ 4416/22 - שלמה מוריאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4416/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: שלמה מוריאל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום הדיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתק"ח 13903-04-22 מבית משפט השלום בטבריה לבית משפט השלום בירושלים.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בירושלים וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה בטבריה בשל המרחק הרב ממקום מגוריו, ובפרט לנוכח העובדה שהדיון בתיק קבוע ליום שישי והוא שומר תורה ומצוות.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 15.7.2022. המבקש מצהיר כי הוא מודה ששהה "בחלל סגור ללא עטיית מסכה", אך טוען כי ישנן נסיבות רפואיות הפוטרות אותו מחובה זו וכי "הקנס ניתן שלא כהוגן".

4. דין הבקשה להידחות.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק

במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

6. בנסיבות ענייננו, לא שוכנעתי כי הצהרתו של המבקש מייתרת את הצורך בשמיעת ראיות התיק. חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום בטבריה, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותו של המבקש על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים. אשר לטענותיו של המבקש לעניין מועד הדיון - פתוחה בפניו הדרך לפנות לערכאה הדיונית בבקשה לשינוי מועד הדיון, ומבלי שאני נוקטת עמדה בעניין זה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ז' בתמוז התשפ"ב (6.7.2022).

ש ו פ ט ת
